

Parkkipaikkaa ei etsitä, vaan se tehdään.

Autoillen Kyproksella - Erikoiseen liikenteeseen tottuu

Kyproksella auto ei ole pelkkä kulkuväline. Vilkas vasemmanpuoleinen liikenne, tiheä autokanta sekä parkkipaikkojen puute ovat päivittäinen puheenaihe. Hyppää kyytiin ja koe paikallinen ajotyyli niin hyvässä kuin pahassa.

Teksti ja kuvat: NOORA VERRONEN

Kuvittele auto, joka ajaa tien oikeaa puolta, kuljettajan istuessa vasemmanpuoleisella etupenkillä. Kuvittele tie, jonka miltei jokaisessa risteyksessä on liikennevalot ja autot pysähtyvät niihin, antaen tilaa kadun ylittäville jalankulkijoille. Ajattele maksavasi joka kerta muutamia kolikoita, jättäessäsi auton sille suunnitellulle parkkipaikalle.

Meille suomalaisille kaikki edellä mainittu on päivänselvää. Jos faktat esitettäisiin ääneen Kyproksella, siellä naurettaisiin päin naamaa. Ollessani vaihto-opiskelijana saarella, sain oppia yhtä ja toista paikallisten lempiaiheesta, autoista.

Noin seitsemän kyproslaista kymmenestä omistaa auton. Perheessä auto on isällä, äidillä, pojalla ja tyttärellä, lisäksi on yksi ylimääräinen varmuuden vuoksi.

Menopelit eivät ole mitä tahansa autoja, vaan useimmiten uusia, avokattoisia, kiiltävinä hehkuvia Audeja, Mersuja ja Ferrareita. Yleisimpiä ovat kaksipaikkaiset urheiluautot, jotka voidaan pysäköidä melkein mihin vain, vaikka parkkipaikkojen määrä saarella on lähes olematon. Saarella liikkuminen on hankalaa ilman omaa autoa ja jopa tien ylittäminen on huomattavasti turvallisempaa autolla kuin jalkaisin.
Kaupunkien palvelutarjonnassakin autot ovat vahvasti läsnä. Neuvoin kerran tietä ystävälleni kehottamalla tätä kääntymään autokaupan nähdessään. Myöhemmin sain huomata autokauppoja olevan jokaisessa kadun kulmassa, unohtamatta varaosaliikkeitä, autopesuloita ja rengaskauppoja. Kypros on yksi harvoista tai jopa ainoa Euroopan valtioista, joissa drive-in pikaruokaravintoloiden lisäksi on muun muassa drive-in pankkiautomaatti.

Jos on joskus yrittänyt tehdä päiväsuunnitelmansa paikallisbussien aikataulujen mukaan, ei ihmettele miksi kaikki omistavat auton. Matkustaessani ensimmäistä kertaa linja-autolla, törmäsin ongelmiin, joiden olemassaoloa en olisi osannut kuvitella. Löysin bussin, mutta en sen kuljettajaa. Linja-auton ollessa vihdoin liikkeellä, aloin pohtia miten auton saa pysähtymään. Ihmisiä tarkkailemalla, havaitsin kaikkien huutavan paikallisella kielellä ”bussipysäkki” halutessaan jäädä pois. Stasi, korotin minäkin viimein ääneni. Kolmannella kerralla kuljettaja alkoi vihdoin ymmärtää minua.
Aikaisemmin sain lähinnä huvittuneita katseita kanssamatkustajiltani.

Autoa käytetään muuhunkin kuin liikkumiseen. Yliopiston luennoilla havaitsin autojen olevan yksi yleisimmistä opetusmetodeista. Se sopi yllättävän moniin oppiaineisiin ja aihepiireihin, sillä auto kiinnittää paikallisopiskelijoiden huomion olennaiseen. Kun autoja käytettiin esimerkeissä selittämässä erilaisia asioita, keskittymisen taso luokassa nousi silmin nähden. Jopa tytöt tiesivät sellaisia faktoja autoista, joita minä suomalaisena en koskaan olisi osannut edes kysyä. Tässä vaiheessa autojen todellinen merkitys paikallisten elämässä alkoi vihdoin selvitä.

Autojen alhaiset vakuutusmaksut ovat yksi syy niiden yleisyydelle. Ystäväni ostivat vaihtoajallaan käytetyn auton tuhannella eurolla, vakuutettuna. On myös hyvä tuntea paikallisia autonomistajia, sillä useimmat heistä tarjoavat mielellään kyydin paikasta toiseen, kysymättäkin ja ilman epämieluisia bensakustannuskeskusteluja.

Drive-in McDonalds pääkaupunki Nikosian vilkkaassa risteyksessä.

Ferrari on paikallisbussia yleisempi näky Kyproksen liikenteessä.

Moderni menopeli odottamassa omistajaansa ruokakaupasta ohituskaistalla.

Larnacan rantabulevardin helmiä, jotka ovat viime vuosina tosin harvenneet taloudellisen laman seurauksena.